

w Münster (referat główny) oraz prof. Markus Knapp z Uniwersytetu w Bochum (koreferat).

Część czwarta – ostatnia – była poświęcona problematyce racjonalnych podstaw teologii fundamentalnej jako wyrażającej roszczenia wiary chrześcijańskiej do rangi obiektywnej prawdy. Główny referat wygłosił prof. Klaus Müller z Uniwersytetu w Münster, a koreferat – prof. Gregor M. Hoff z Uniwersytetu w Salzburgu.

Konferencja przejdzie do historii z kilku powodów. Była pierwszą w dziejach konferencją fundamentalistów języka niemieckiego, o czym już powiedziano, i już z tej racji musi trafić do annałów. Ponadto wyróżniała się bogactwem podjętej problematyki, obejmującej niemal całą teologię fundamentalną, a także intensywnością prac, perfekcyjnym przygotowaniem i organizacją. Wszystkie referaty oraz głosy w dyskusji są skrupulatnie przygotowywane do druku – książka ma się ukazać nakładem wydawnictwa Schöningh z Paderborn i ma nosić tytuł *Wozu Fundamentaltheologie?*

Na sympozjum dał się zauważyć brak jednolitego rozumienia teologii fundamentalnej i jej metodologicznych komponentów. W niektórych referatach brakowało klarownych dystynkcji między teologią fundamentalną a biblistyką, hermeneutyką biblijną, teorią poznania teologicznego czy teologią dogmatyczną. Tym samym gubiło się *proprium* teologii fundamentalnej. Może organizatorom najbardziej chodziło właśnie o to, by w sytuacji nie zawsze precyzyjnego określenia tożsamości naszej dyscypliny wspólnie je wypracować? Jeśli tak, a liczne racje za tym przemawiają, to należy pogratulować zachodnim kolegom udanej inicjatywy.

KS. KRZYSZTOF KAUCHA

Instytut Teologii Fundamentalnej KUL

„BIBLIA W UJĘCIU TEOLOGII FUNDAMENTALNEJ”
SPRAWOZDANIE ZE ZJAZDU STOWARZYSZENIA
TEOLOGÓW FUNDAMENTALNYCH W POLSCE
(Toruń, 24-25 września 2009 r.)

Był to piąty zjazd Stowarzyszenia Teologów Fundamentalnych w Polsce, choć coroczne konferencje gromadzące wykładowców i studentów „fundamentalnej” mają długą historię. Podczas minionych zjazdów omawiano następujące tematy: inspiracje nauczania Jana Pawła II dla teologii fundamentalnej, teologia religii (czyli spojrzenie teologii chrześcijańskiej na religie pozachrześcijańskie), personalizm polski jako stały rys naszej kultury oraz perspektywy polskiej teologii fundamentalnej po Auschwitz.

W tegorocznym zjeździe uczestniczyli teologowie m.in. z Poznania, Lublina, Krakowa, Wrocławia, Warszawy, Torunia, Katowic, Łodzi, Gdańska, Siedlec, Białegostoku, Bydgoszczy, Pelplina i Przemysła. Gospodarzem konferencji był Wydział Teologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu i jego dziekan ks. prof. dr hab. J. Perszon. Obrady toczyły się w kampusie Wyższej Szkoły Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu.

We wprowadzeniu do obrad ks. prof. dr hab. Ł. Kamykowski zapowiedział główne zagadnienia domagające się refleksji: relacja Pisma Świętego do Objawienia Bożego, metody interpretacji Biblii i jej chrystocentryzm oraz ranga tzw. ksiąg świętych religii pozachrześcijańskich. Punktem wyjścia konferencji było stwierdzenie, iż współczesna biblistyka jest tak rozwinięta, że teologowie niebibliści nie zawsze potrafią polemizować z interpretacjami Pisma niezgodnymi z wiarą chrześcijańską, nie są w stanie przebić się przez liczne egzegetyczne zawilości, w których nieraz gubi się istota rzeczy, a mianowicie natura Pisma Świętego jako słowa Bożego, przekaznika Bożego Objawienia ściśle związanego z innymi tradentami: Tradycją, liturgią i Magisterium Kościoła. Na początku części I zjazdu – części historycznej – o. dr W. Dawidowski zaprezentował główne sposoby wykorzystywania Pisma Świętego przez Ojców Kościoła w uzasadnianiu prawdziwości chrześcijaństwa. O. prof. dr hab. B. Kochaniewicz zreferował miejsce Biblii w średniowiecznym kaznodziejstwie, zwłaszcza u XIII-wiecznych dominikanów. Ks. dr hab. S. Zieliński omówił spojrzenie na Pismo Święte apologetów francuskich XIX i XX w., gdy zaczęto podnosić kwestię rozbieżności między Biblią a naukami. Ks. dr hab. K. Kaucha dokonał przeglądu ujęć Pisma Świętego we współczesnej „fundamentalnej” na Zachodzie. W drugim dniu i zarazem części II obrad ks. dr hab. M. Skierkowski przedstawił aktualne dyskusje natury metodologicznej związane z biblijnym poznaniem Jezusa Chrystusa. Ks. prof. dr hab. M. Rusecki wygłosił referat *Biblia jako tradent Objawienia* syntetyzujący postrzeganie Biblii we współczesnej, zwłaszcza rodzimej „fundamentalnej”, zaś specjalnie zaproszony ekspert – ks. prof. dr hab. H. Witczyk – omówił temat *Natchnienie i prawda Biblii. Refleksje po spotkaniu Międzynarodowej Komisji Biblijnej*. Na zakończenie miała miejsce długa dyskusja koncentrująca się wokół rozumienia natchnienia biblijnego (w konsekwencji także nadprzyrodzoności i nieomylności Pisma Świętego) i oryginalnej koncepcji prawdy obecnej tylko w Biblii, a którą jest Osoba Jezusa Chrystusa jako pełnia Bożego Objawienia danego ludziom w celu zbawienia.

Dopełnieniem obrad było przyjęcie nowych członków do stowarzyszenia, a także wyróżnienie członkostwem honorowym trzech wielce zasłużonych wykładawców „fundamentalnej”, a mianowicie ks. prof. dr hab. Józefa Krasieńskiego, ks. dr. Stanisława Grzechowiaka i ks. dr. Zbigniewa Tonkiela.